

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/104/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613203714
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4613203714.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľa: COFIDIS, a. s. so sídlom Bratislava, Suché mýto 1, IČO: 36 816 337, zast. Advokátskou kanceláriou Antovszká, s. r. o. so sídlom Bratislava, Žabotova 2/B, IČO: 36 866 881, proti odporkyni: E. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., K. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyni: Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, o zaplatenie 817,73 eura, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 3. decembra 2013 č. k. 4C/196/2013-91, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (druhým v poradí) návrh na zaplatenie sumy 400 eur zamietol. O trovách konania rozhodol, že žiadny z účastníkov a vedľajší účastník na strane odporkyne nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 4 ods. 1, 2, 4, 5 zák. č. 258/2001 Z. z., § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a na základe vykonaného dokazovania zistil, že na základe žiadosti odporkyne jej navrhovateľ poskytol spotrebiteľský úver a tento začala čerpať, a preto zmluva o revolvingovom úvere napriek tomu, že neobsahovala náležitosti podľa § 4 ods. 2, 3 zák. č. 258/2001 Z. z. je platná a podľa prehľadu finančných prostriedkov poskytnutých odporkyni, ako aj ich splácania zo strany odporkyne, vyplýva, že odporkyňa dňa 07. 11. 2007 čerpala sumu 1.327,76 eura a dňa 17. 12. 2008 sumu 232,36 eura, čo je spolu 1.560,12 eura, tak ako uvádzal navrhovateľ vo svojom návrhu ako čerpanie úverového limitu do tejto výšky zo strany odporkyne. Podľa prehľadu splácania úveru doloženého navrhovateľom odporkyňa zaplatila navrhovateľovi splátkami v období od decembra 2007 až do decembra 2012 spolu sumu 2.368,39 eura (26 splátok po 53,08 eura, t.j. 1.380,08 eura a okrem toho zaplatila dňa 19. 05. 2009 sumu 110,40 eura, dňa 19. 03. 2010 sumu 171,97 eura, dňa 27. 05. 2010 sumu 57,32 eura, dňa 21. 09. 2010 sumu 54,27 eura, dňa 31. 01. 2011 sumu 55 eur, dňa 22. 02. 2011 sumu 70 eur, dňa 23. 02. 2011 sumu 12 eur, dňa 29. 04. 2011 sumu 57,35 eura, dňa 28. 11. 2012 sumu 250 eur a dňa 27. 12. 2012 sumu 150 eur). Okrem toho v priebehu súdneho konania odporkyňa dňa 15. 05. 2013 zaplatila sumu 417,73 eura, čo spolu s predchádzajúcimi platbami predstavuje sumu 2.786,12 eura. Podaním zo dňa 01. 12. 2011 navrhovateľ oznámil odporkyni odstúpenie od zmluvy a od poistenia s tým, že odstupuje od zmluvy o revolvingovom úvere č. 70029076 a žiadal, aby zaplatila dlh vo výške 1.200,16 eura, ktorý však bližšie nešpecifikoval. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 400 eur nie je dôvodný (v časti o zaplatenie sumy 417,73 eura bolo konanie už

právoplatne zastavené), a preto ho zamietol. V časti zaplata sumy 400 eur súd návrh nepovažoval za dôvodný, i keď zmluva o revolvingovom úvere, uzavretá medzi účastníkmi, je platná, keďže odporkyni bol poskytnutý spotrebiteľský úver a táto ho začala čerpať napriek tomu, že samotná zmluva neobsahovala náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z., ako napr. konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov, atď., čo spôsobuje, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a teda odporkyňa bola povinná vrátiť navrhovateľovi iba istinu v sume 1.560,12 eura. Odporkyňa však navrhovateľovi zaplatila spolu 2.786,12 eura, teda viac ako jej navrhovateľ poskytol, a preto návrh navrhovateľa na zaplata sumy 400 eur nie je dôvodný. Navrhovateľ síce doložil k návrhu na uzavretie revolvingovej zmluvy vo fotokópii aj všeobecné obchodné podmienky, avšak z týchto nie je jasné, či sa vzťahujú k danej zmluve, či bola s nimi odporkyňa oboznámená a okrem toho sú napísané drobným a voľným okom takmer nečitateľným písmom, čo spôsobuje ich neplatnosť v zmysle § 39 OZ a teda pri posudzovaní nároku navrhovateľa vyplývajúce z revolvingovej zmluvy nie je možné brať do úvahy obsah týchto všeobecných obchodných podmienok a z toho dôvodu súd dospel k záveru, že úver bol poskytnutý bezúročne a odporkyňou už bol v celom rozsahu splatený. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, pretože obaja mali vo veci iba čiastočný úspech a to približne v rovnakom rozsahu a vedľajšiemu účastníkovi tiež nebola priznaná náhrada trov konania, pretože vystupoval na strane odporkyne a jeho právo na náhradu trov konania bolo spojené s čiastočným úspechom odporkyne v konaní, pričom vedľajší účastník si náhradu trov konania neuplatnil a v tomto konaní mu zrejme žiadne trovy ani nevznikli.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho nesprávnym právnym posúdením veci. Poukázal nato, že zmluva o úvere bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a ustanoveniami Obchodného zákonníka. Odporkyňa zobrala na vedomie, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú všeobecné obchodné podmienky navrhovateľa, ktoré sú vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy o úvere a odporkyňa potvrdila, že sa s nimi riadne oboznámila a považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas s nimi byť viazaná. Zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody, preto sa ustanovenia Obchodného zákonníka na ne použijú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V zmysle ustanovenia § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. V danom prípade boli všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru vytlačené na druhej strane zmluvy o revolvingovom úvere a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť spolu s formulárom o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odporkyňa podpisom zmluvy o úvere potvrdila, že sa so zmluvou o úvere oboznámila, súhlasí s ňou a uzatvára ju v súlade so slobodnou a vážnou vôľou. Navrhovateľ odporkyňu dostatočne upozornil na nevyhnutnosť preštudovania si nielen zmluvy o úvere, ale aj jej neoddeliteľných súčastí. Nakoľko zmluva o úvere bola uzatvorená v súlade so zák. č. 258/2011 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, odporkyňa bola povinná zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Uviedol, že všetky ním uvádzané údaje je možné prečítať voľným okom a menšia veľkosť písma bola v zmluve a všeobecných obchodných podmienkach zvolená dôvodu veľkého rozsahu údajov a informácií, ktoré musia byť pokryté za účelom zabezpečenia ich súladu s príslušnými právnymi predpismi. Navrhovateľ dal odporkyni dostatok času na oboznámenie sa so znením zmluvy a všeobecnými obchodnými podmienkami. Veriteľ je návrhom zmluvy o úvere viazaný po dobu dvoch mesiacov od jeho odoslania, teda v tejto lehote musí dlžník, ak chce zmluvu prijať, doručiť veriteľovi riadne vyplnenú a podpísanú zmluvu o úvere s príslušnými dokladmi. Odporkyňa podpisom zobrala na vedomie, že všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy o úvere sú súčasťou predmetnej zmluvy a takisto odporkyňa potvrdila, že sa s nimi oboznámila, považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaná. Uviedol, že všeobecné obchodné podmienky je potrebné rešpektovať ako súčasť zmluvy a nepovažuje za rozpor so zákonom, ak niektoré údaje uvedené v ustanovení § 4 ods. 2 zák. č. 258/2011 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nie sú uvedené priamo na formulári zmluvy, ale sú uvedené v neoddeliteľných súčastiach zmluvy. Navrhovateľ sa domnieva, že úver by bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, ak by tieto údaje neboli uvedené vôbec. Navrhovateľ má za to, že uzavretá zmluva o revolvingovom úvere spĺňa všetky náležitosti uvedené v zák. č. 258/2001

Z. z. o spotrebiteľskom úvere v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na základe čoho považuje navrhovateľ tvrdenie súdu za neopodstatnené a nedôvodné. Výklad ustanovenia § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch súdom považuje navrhovateľ za príliš formalistický, čím súd prakticky navrhovateľovi odoprel právo na zaplatenie poskytnutého úveru spolu s úrokom a poplatkami spojenými s jeho poskytnutím. Navrhovateľ preto považuje návrh na zaplatenie sumy 400 eur za dôvodný a preukázaný. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu 1. stupňa ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 45,23 eura.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia sumy 817,73 eura a trov konania. V priebehu konania navrhovateľ súdu oznámil, že keďže dňa 16. 05. 2013 odporkyňa na účet navrhovateľa uhradila sumu 417,73 eura, v tejto časti berie návrh späť. Rozsudkom zo dňa 28. 05. 2013 č. k. 4C/196/2013-39 súd prvého stupňa návrh v časti zaplatenia sumy 417,73 eura v dôsledku späťvzatia návrhu zastavil a v časti zaplatenia sumy 400 eur zamietol. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 18,30 eura cestou Daňového úradu Bratislava a rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V dôsledku odvolania navrhovateľa v zamietajúcej časti Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením zo dňa 3. októbra 2013 č. k. 9Co/264/2013-74 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po opätovnom rozhodnutí súdom prvého stupňa je predmetom odvolacieho konania zaplatenie sumy 400 eur, pričom základom nároku bolo poskytnutie revolvingového úveru navrhovateľom odporkyňi.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Súd prvého stupňa v časti zaplatenia sumy 400 eur riadne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 219 ods. 2 OSP odkazuje. Odvolací súd k námietkam odporcu v odvolaní dodáva, že aj keď sa odvolací súd stotožňuje s navrhovateľom v tom, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, na ktorú sa vzťahuje Obchodný zákonník, to však nevyučuje posúdenie danej veci aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže v danej veci išlo o zmluvu o revolvingovom úvere, uzavretú podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd so záverom súdu prvého stupňa a jeho odôvodnením toho, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ako aj s tým, že obsah všeobecných obchodných podmienok nemožno brať do úvahy, pretože sú neplatné, stotožňuje. Samotné všeobecné obchodné podmienky, ako aj odkaz na ne v zmluve o revolvingovom úvere sú napísané takým neprímerane drobným písmom, že už vzhľadom k tejto samotnej okolnosti nie je možné sa s nimi oboznámiť, preto sú neprijateľné a neplatné. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnej odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.